

og private sektorer samt deres organisationer bør træffe alle egnede foranstaltninger til fremme af opnåelsen og opretholdelsen af fuld og produktiv beskæftigelse på grundlag af frit valg.

(2) De bør i særdeleshed

- a) forhandle indbyrdes og, i givet fald, med vedkommende offentlige myndigheder, arbejdsansvinningskontorer eller lignende organer for i så god tid som muligt at fastlægge gensidigt tilfredsstillende foranstaltninger med henblik på tilpasninger til ændringer i beskæftigelsessituationen;
- b) nøje følge udviklingen af den økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation og af de tekniske fremskridt og, i givet fald, i god tid foreslå sådanne foranstaltninger fra regeringens og fra offentlige og private virksomheders side, som under hensyntagen til samfundets interesser kan sikre tryk i beskæftigelsen samt beskæftigelsesmuligheder for arbejderne;
- c) udbrede forståelsen af den økonomiske baggrund, af årsagerne til ændrede beskæftigelsesmuligheder i bestemte fag, industrier eller stedlige områder samt af nødvendigheden af arbejdskraftens faglige og stedlige bevægelighed;
- d) søge at skabe et klima, som uden at det vil gå udover den nationale suverænitet, økonomisk uafhængighed eller foreningsfrihed vil fremme en forøget investering både fra inden- og udenlandske kilder med positive virkninger for det pågældende lands økonomiske fremgang;
- e) tilvejebringe oplærings- og omskolingsforanstaltninger samt økonomiske midler til gennemførelse heraf;
- f) fremme en løn- og prispolitik samt en socialpolitik under hensyntagen til opnåelse af fuld beskæftigelse, økonomisk fremgang, en højnelse af levestandarden og valutamæssig stabilitet, uden at det går ud over arbejdsgivernes samt deres organisationers retmæssige krav og ønsker; og
- g) respektere ligestillingsprincippet med hensyn til adgang til og behandling i beskæftigelse og erhverv under hensyntagen til bestemmelserne i konventionen og henstillingen af 1958 om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

(3) I samråd og samarbejde med arbejderorganisationer og/eller arbejderrepræsentanter på virksomhedsplanet og under hensyntagen til det pågældende lands økonomiske og sociale forhold, bør virksomhederne gennemføre foranstaltninger, der tager

sigte på at bekæmpe arbejdsløsheden, hjælpe arbejderne med at skaffe sig andet arbejde, forøge beskæftigelsesmulighederne samt imødegå følgerne af arbejdsløshed; sådanne foranstaltninger kan omfatte

- a) omskoling til andet arbejde inden for virksomheden;
- b) omflytninger inden for virksomheden;
- c) en nøje undersøgelse af og foranstaltninger til overvindelse af vanskelighederne ved udvidelse af skiftearbejdet;
- d) så langt opsigelsesvarsel som muligt for arbejdere, som der ikke længere er brug for, behørig underretning af offentlige myndigheder samt en eller anden form for indtægtsbeskyttelse for opsagte arbejdere under hensyntagen til bestemmelserne i henstillingen af 1963 om ophævelse af arbejdsforhold på arbejdsgiverens initiativ.

VI. Internationale foranstaltninger til fremme af beskæftigelsesmæssige formål.

30. Medlemsstaterne bør, eventuelt med bistand af intergouvernementale og andre internationale organisationer, samarbejde med henblik på gennemførelse af internationale foranstaltninger til fremme af beskæftigelsespolitikken og bør i deres nationale økonomiske politik søge at undgå foranstaltninger, som har en skadelig indflydelse på beskæftigelsessituationen og den almindelige økonomiske stabilitet i andre lande, herunder udviklingslandene.

31. Medlemsstaterne bør deltage i bestræbelserne for at udvide den internationale handel som et middel til fremme af økonomisk udvikling og forøgede beskæftigelsesmuligheder. De bør i særdeleshed gøre alt, hvad der står i deres magt, for at afbøde de ugunstige virkninger på beskæftigelsesniveauet af svingninger i vilkårene for den internationale vareudveksling og af de med betalingsbalancen og likviditeten forbundne problemer.

32. (1) Industrilandene bør i deres økonomiske programmer, herunder sådanne, der tager sigte på økonomisk samarbejde og stigende efterspørgsel, tage hensyn til nødvendigheden af forøget beskæftigelse i andre lande, i særdeleshed i udviklingslandene.

(2) De bør så hurtigt, som forholdene tillader det, træffe foranstaltninger til indførelse af flere varer, såvel færdige som forarbejdede og halvforarbejdede varer som råvarer, der med fordel kan fremstilles i udviklingslandene, og derved fremme gensidig handel og forøget beskæftigelse ved produktion af eksportvarer.